

4 Ze života v obci

Nohejbal

Z turnaje dovezli druhé místo

7 Dění v obci

Žehnání rytiny

Průvod k svatému Hubertu v Doubku

16 Z dění v obci

Podzim

Drakiáda i lampionový průvod pro děti

Zámřsky slavily svatého Václava poutí

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Alžběta Šimáčková
místostarostka
obce Zámřsky

Milí spoluobčané a čtenáři Zámřšťáku, přišel podzim a s podzimem zase návrhy nových opatření proti šíření koronaviru. Kontroly v restauracích, respirátory dětem do škol a dospělým do zaměstnání. Změny úhrad testů na covid. Tímto uvažováním by nikdo neměl být překvapený, protože se v podstatě opakuje situace známá z minulého roku. Proto buďme obezřetní, nespolehejme na očkování a dodržujme daná pravidla. Léto a začátek podzimu přálo venkovním akcím, všechny byly povedené a moc

děkuji organizátorům a spolkům. Několik akcí bylo i v kulturním domě, těší nás, že se náš kulturní dům líbí a je o něj zájem. Začátek podzimu byl ve znamení oprav, rekonstrukcí a restaurátorství. Opravovala se polní spojovací cesta a obecní cesty a to nástřikem. Nová výsadba je kolem kříže u Zábranského, jsou zde vysazeny dvě lípy a několik keřů a květin. Opravuje se také kaple Panny Marie Svatohostýnské, probíhaly zde restaurátorské práce, oprava vnitřní i venkovní omítky, jsou zde nová okna i dveře. Opravená bude také plocha před kapličkou. Na tuto opravu jsme požádali o dotaci a získali ji a to z dotačního programu Ministerstva Zemědělství 12966 - Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků na „Opravu kaple Panny Marie Svatohostýnské v Zámřských“. Také probíhala oprava kříže a kamenné zidky u „Unarového“. Na tuto opravu jsme získali dotaci z dotačního programu Olomouckého kraje z „Programu památkové péče v Olomouckém kraji v roce 2021“, z dotačního titulu „Obnova staveb drobné architektury místního významu - Obnova kříže.“

Chtěla bych Vám za celý obecní úřad popřát klidné prožití adventní a vánoční doby, hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

Ze života farnosti

Vážení občané Zámorsk, milí farníci, na začátku nového školního roku těší faráře, že po jednoleté přestávce začala znovu hned 1. října příprava dětí na první svaté přijímání. Do přípravy chodí tedy děti, které letos začínají navštěvovat 3. třídu i ty, které chodily do třetí loni a nemohly svoji přípravu dokončit.

Pravidelný termín pro setkání je v pátek se začátkem na mši svaté v 17 hodin ve farním kostele. Následuje asi půlhodinová schůzka na Befarku, kde děti nejprve vyslechnou příběh, který se stal (nebo mohl stát), jejich vrstevníkům. Poté, při vyplňování pracovního listu, porovnáváme tuto příhodu z naší současnosti s příběhem, který děti slyšeli při mši svaté v evangeliu. Tak se učíme dávat svůj život do souvislosti se slyšeným Božím slovem.

Přípravu po dvou měsících přerušíme na advent a Vánoce – tehdy budou děti zvány alespoň na jednu bohoslužbu týdně. V prvních čtyřech měsících nového roku budeme pokračovat a v květnu, s Boží pomocí, oslavíme s dětmi dobrotu a milosrdenství Boha svatou zpovědí a udělováním prvního svatého přijímání.

Do měsíce září tradičně patří oslava výročí posvěcení a svátku patrona naší kaple svatého Václava. Ještě předtím byl letos v Zámorskách oslaven myslivci a přáteli lesa svatý Hubert. Díky trubačům a sboru z Loučky byla mše svatá ozdobená už od začátku krásnou hudbou, při obětním průvodu pak myslivci přinesli dary, které jsme položili před oltář k paroží. Po ní jsme šli průvodem na kraj lesa, kde je nově vybudované posezení s obrázkem patrona myslivců, který jsme požehnali.

Na hodové a poutní mši svaté, která za tři dny následovala, byl s námi otec biskup Antonín Basler, děkuji všem, kdo jste ke krásné pouti přispěli.

Ještě na závěr se chci podělit o radosti z trávníků: na fotbalovém hřišti ve Skaličce se odehrálo utkání „farníci Kelč“ versus „farníci Štrambersk“. Iniciátorem akce konané v neděli 29. srpna, byl pan Petr David, který se

před lety ze Štramberska do Kelče přišel. Za velké radosti hráčů a věřím i diváků, jsme nedostali očekávaný výprask, ale remizovali 3:3. Druhý fotbal se uskutečnil na hřišti v Kelči, kam v pondělí 11. října přijelo přes dvacet kněží z Čech i Moravy. Po úvodním

náporu českého týmu se do přestávky podařilo Moravanům vyrovnat a konečný výsledek svědčil 7:4 pro domácí. Děkujeme divákům i za podporu všeho, co se ve farnosti děje dobrého.

Požehnané podzimní dny a radost z víry v Boha přeje **o. Jan Bleša, farář**

Ze zastupitelstva

Usnesení č. 4/2021 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský ze dne 20.9. 2021. Schůze se konala na obecním úřadě v Zámrských

Zastupitelstvo bere na vědomí:

1. Kontrola usnesení z minulého zasedání zastupitelstva
2. Starosta obce podal zastupitelstvu zprávu o vývoji budoucího odkupu pozemku parc. č. 97 v k.ú. Zámrský.

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Zastupitelstvo po projednání schvaluje volbu zapisovatele p. Zdeňky Hašové a ověřovatelů zápisu p. Oravovou Marii a p. Františka Pavlíka
Schváleno pro 7 hlasů
2. Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje navýšení poplatků za komunální odpad na 500 Kč na dospělé osobu a 350 Kč na dítě do 15 let. Pověřuje starostu vypracováním nové obecně závazné vyhlášky o odpadech.
Schváleno pro 7 hlasů
3. Zastupitelstvo po projednání schvaluje ukončení nájemní smlouvy na obecní byt č.p. 41 a to s důvodů hrubého porušení nájemní smlouvy nájemcem. Zastupitelstvo obce pověřilo starostu obce doručením výpovědi nájemní smlouvy nájemci.
Schváleno pro 7 hlasů
4. Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje navýšení nájmu v bytovém domě č.p. 41 dle paragrafu 2249 občanského zákoníku. U nově uvolněných bytů je stanovena výše nájmu 60Kč za m2.
Schváleno pro 7 hlasů
5. Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje finanční dar Charitě Hranice na podporu sociálních služeb ve výši 5.000 Kč. Pověřuje starostu obce podpisem darovací smlouvy.
Schváleno pro 7 hlasů
6. Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje směnu obecního pozemku 293/2 o výměře 92m2 v k.ú. Zámrský za přiměřeně velký pozemek ve vlastnictví žadatele. Pověřuje starostu obce vyvěšením záměru na směnu pozemku.
Schváleno pro 7 hlasů
7. Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje nenavyšování koeficientu pro daň z nemovitosti pro příští období.
Schváleno pro 7 hlasů

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce: Šimáčková Alžběta

Hydrogeologická studie k VD Skalička je zveřejněná zde:
<http://skalicka.pmo.cz/cz/stranka/dokumenty-ke-stazeni/>

Úřední hodiny

Obecní úřad Zámrský
★★★
každou středu
10:00 – 11:30
15:30 – 17:00
★★★

V ostatní dny nás můžete kontaktovat telefonicky na čísle:
581 623 536
nebo písemně na e-mailu:
podatelna@zamrsky.cz.

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

LISTOPAD 2021

Anna Palová 87 let
Antonín Šarman 83 let

PROSINEC 2021

Anna Schindlerová 87 let
Adolf Šenk 85 let
Miroslav Zábranský 81 let

LEDEN 2022

Antonín Novák 91 let
Antonín Orava 50 let

Všem Jubilantům gratulujeme a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.

Nohejbalisté se usmažit nenechali

Jednoho krásného sobotního dopoledne jsme si dovolili vypůjčit název naší vesničky, a vyrazit do nedaleké obce, ji reprezentovat v nohejbalovém klání. Za pomoci paní hostinské jsme se dopravili do krásného sportovního areálu v Černošíně, kde jsme vypili snídani, a po zahajovacím ceremoniálu jsme šli hrdě do toho.

Přihlášených bylo devět mužstev s věkem hráčů nad 45 let. Byl to nelibostný boj, jak s devíti hlavou saní, která nás chtěla usmažit v žáru jejich šlehajících plamenů. I přesto ale hlavičky padaly jedna za druhou k zemi. Jenže jedna jí bohužel zůstala na krku. Ale i tak si myslíme, že ostudu jsme naši vesničky neudělali.

A po závěrečném vyhlášení výsledků, předání cen jsme se za pomoci našich fanynek dopravili se vztyčenou bradou domů za humna. Tam nás čekal další drak, ale to už bohužel padaly naše hlavičky. Tímto bych chtěl poděkovat všem (hlavně fanoškům) za krásnou sobotu „jak z pohádky“. Díky patří i pořadatelům.

My z hřiště a Karel Roubal

Ukončení prázdnin nemělo chybu

Ukončení prázdnin patří převážně dětem. Je to taková pomyslná tečka za celými prázdninami a proto jsme pro ně chtěli vymyslet něco co by si pořádně užili. Vedle v Kelči půjčuje paní Líznarová skákací hrady a jiné nafukovací atrakce a nápad byl na světě. Teď ještě aby vyšlo počasí.

Dne 28. srpna přišel den D a pořád jsme nevěděli, zda skákací hrady půjčíme, nebo bude náhradní suchá varianta v kulturním domě a to soutěž v Člověče nezlob se! Ráno ještě přší a pak vyleze sluníčko, mraky se honí dokola a my pořád nevíme. Akce má začít v 16 hodin, tak co s tím?

V 15 hodin zapojíme Aladina a riskneme to. Jedeme pro nafukovací atrakce. Pavel Vinklárek, Kamil Hovančík, Vojta a Zdeněk Vozáková vyrážíme. Je třeba silných chlapců, protože nafukovací hrad je obří a docela dost váží. Sotva se na hřišti skákací hrad nafoukne, už jsou tu první nedočkavci. Přifoukneme ještě osm zorbingových koulí a děti si zahájí akci sami.

Do večera o nich nevíme, jen občas

se přijdou napít. I počasí se umoudřilo, jako na objednávku vysvitlo sluníčko a bylo docela i horko. Kolem nás prý i přšelo, ale nám to vyšlo a za to jsme byli moc rádi. Dokonce i někteří rodiče vyzkoušeli souboje v zorbingových koulích a za sebe musím říct, že to byla pořádná makačka.

Děti sklidili můj obdiv, obzvláště ty,

kteří se v nich válely a pořádaly souboje i několik hodin. Děti vydržely na skákacím hradě, dokud nezačala padat rosa a my jsme museli hrad a koule vyfouknout.

Rodiče si v klidu popovídali u piva, děti se příjemně unavily a tak se rozloučily s prázdninami. Je třeba poděkovat všem silným chlapcům, kteří atrakce dovezli a odvezli a samozřejmě i těm, co obstarali catering.

Helena Vozáková

Topinkobraní ovládl Kamil Hovančík, recept neprozradil

Zní to divně, ale akce to byla výborná. Už nevím, kdo to vymyslel, ale rozhodně se toho chopil Karel Roubal ve velkém stylu. Velmi rychle se vyhlásila soutěž o nejlepší pomazánku, Karel zajistil pivo, nasmažil dvě přepravky topinek, takže asi třikrát více než bylo třeba a akce mohl začít. Na začátku akce nikdo nevěděl, jak bude akce pokračovat, tak jsme se pustili do konzumace celých topinek. Za hodinu bylo jasné, že tudy cesta nevede.

Účast soutěžních pomazánek nabývala na síle, a když počet vzorků překročil desítku, museli jsme všechny přehodnotit. Poměrně veselou, asi hodinovou pasáž nám zaplnilo vymýšlení samotné soutěže, respektive jejího bodování.

No musíme se pochválit, systém hodnocení byl vynikající. Improvizace v Zámorskách nezná hranic a tak došlo i na vyhodnocení výsledků a předání cen vítězům. Vůbec není podstatné, kdo se jak umístil, protože všechny

pomazánky byly vynikající. Ale protože bodový odstup vítěze byl velký, a protože Karel Roubal prohlásil, že vítěz bude příští rok smažit topinky, oznámit ho musím.

Vítězem byl Kamil Hovančík. Samozřejmě recept neprozradil, ale víme, že základem bylo hovězí. Pro hospodyňky ze Zámorsk a pro případné další účastnice soutěže ještě pro-

zradím, že vepředu se umístily především různé masové pomazánky a směsi (hodnotilo to hodně chlapů), ale zajímavé byly rozhodně vaječné pomazánky (možná příště samostatná kategorie), nebo netradiční, jako pomazánka z avokáda, či naprosto tradiční čistý česnek.

Tak uvidíme, třeba se rozjede nová tradice.
Zdeněk Vozák

Úklid kaple aneb Našimi zbraněmi byly hadry, kbelíky a smetáky

Rok se s rokem sešel, teda loni jsme měli nechtěnou úklidovou dovolenou, a přišlo září, poutě čas. Opět se z nás Žen a našich příznavkyň stala úklidová četa. Našimi zbraněmi byly hadry, kbelíky, smetáky, halda čistících prostředků, a hlavně dobrá nálada a úsměv na tváři.

Takže s chutí do toho, půl je hotovo. V kapli to hučelo jako v úle, vysavače, mopy, štěbetání, smích. Kdo šel 22. září po 17. hodině kolem musel si myslet, že je tam minimálně slet čarodějnic :D. Kdo nás ale zná, ví, že je to naše každoroční tradice.

Letos se nás sešel úctyhodný počet 15 žen, tuším tři děti a jeden muž a ten, ten se nám vyloženě hodil. Jak se říká, kam nemůže čert strčit ženskou, tak kam

jste nedosáhly nebo si netroufily my, tam nás zastoupil Lukáš, byl chudák plně využit.

"A tak nám to krásně odšypalo, chvílemi nás bylo

až moc na jednom místě, ale koordinace a rozdělování úkolů zafungovalo na výbornou, a tak za necelou hodinu a půl byla kaple naleštěná od zvonů až po vchodové dveře, ano i s okny a lustrem.

Došlo i na ometení všudy přítomných pavučin venku až nad křížem v zádech kaple. Byla radost se na ten šrumelec dívat a laskominy v podobě chlebíčků a zákusků byly opravdu zasloužené, i ta becherovka potěšila.

Tak milé Ženy, Lukáši a děti děkujeeeém a za rok se budeme na tu naši úklidovou seanci těšit.

Zdeňka Hašová

Žehnání rytiny svatého Huberta v Doubku

Jak už je poslední rok a půl zvykem, tak spousta kulturních akcí byla kvůli covidu odložena nebo úplně zrušena. Nejinak tomu bylo i v Zámbrskách. Již loňský rok jsme pečlivě připravovali svěcení naší nové rytiny svatého Huberta v Doubku, ale epidemiologická situace nám nepřála, a proto jsme akci odložili. Letošní podzim už k nám byl shovívavější, a tak jsme stanovili datum 25. září.

Celá akce začala ve tři hodiny mší svatou celebrou otcem Janem Blešou v naší kapli svatého Václava. V mysliveckém duchu se nesl nejen hudební doprovod, který zprostředkoval sbor svatého Huberta z Loučky, ale také obětní průvod, kde členové našeho spolku přinesli myslivecký klobouk, sazenici stromku, lovecký tesák a vodu ze studánky.

Poté následoval průvod k rezbě svatého Huberta v Doubku doprovázený dechovou hudbou z Kelče a praporek našich hasičů a Černých myslivců pobeskydských. Krásné počasí přilákalo spoustu místních, ale i přespolních včetně myslivců z Němčic a Kladerub, a tak se připravené posezení hned zaplnilo. Žehnání doprovodil zpěvem sbor a nakonec přednesl pár slov k historii myslivosti a našeho spolku Petr Kopečný.

Mezitím na hřišti čekal pro účastníky připravený guláš, pivo a koláče.

Samozřejmě jsme nezapomněli ani na naše nejmenší. Na novém dětském hřišti jsme pro ně společně s Ženami v akci přichystali zábavnou stezku. Připraveno bylo spoustu úkolů, kde si děti mohly vyzkoušet střelbu, jak dobře poznají stromy, stopy, kožešiny a parohy našich zvířat, ozdobit si dřevěné kolečko nebo kolik zvířat se jim podaří najít v blízkém lesíku u seníku. Nakonec si každý odvážlivec odnesl na památku placku.

Tímto bychom chtěli za spolupráci poděkovat nejen Lence Kubešové, Irči

Vinklárkové, Peti Perutkové, Daně Pajdlové a Marceli Vozákové, za obětavost, s kterou nám pomáhali, ale také Střední lesnické škole v Hranicích, která nám zapůjčila různé pomůcky.

O zábavu pro dospělé se postarala dechová hudba a někteří si dokonce přišli i zasoutěžit na hřiště. Počasí nám přálo, piva a slivovice byl dostatek, a tak se na hřišti slavilo až do pozdních večerních hodin.

Za Myslivecké sdružení Doubek napsala Kateřina Vozáková

Pouť na svatého Václava, významný den pro

Léto uteklo jako voda, začátkem září nás potrápilo i chladnější počasí, ale co první poprázdňinový volný den se kvapem přiblížil. Nejenom děti ve školách vyhlížely státní svátek i my máme rádi den volna. A některé naše děti si užily prázdniny dny hned dva.

Úterý 28. září Den české státnosti, svátek sv. Václava, patrona naší vlasti, ale také, a to hlavně naší obce a kaple. Především léta velká kulturní událost v Zámřskách. Po většinou krásné slunečné počasí, hasiči v nažehlených uniformách, rudě zářící ornát kněže, slavnostně vyzdobená kaple ještě slavnostnější mše svatá s nezaměnitelnou vůní kadidla. Příjemné a veselé posezení či případná výstava ať už u hasičárny nebo v kulturním domě. Nepřeberné množství laskomin od našich pekařek. To bývala zámřská pouť, chcete-li hody. Stálo to sice nemalé úsilí a čas nás všech organizátorů, ale rádi na tyto časy vzpomínáme.

Všemocný covid mění vše, už v loňském roce jsme svátek oslavili pouze mší svatou a jak jsme za ni byli vděční. Jak jsme byli rádi, že se vůbec můžeme potkat, že na mši vůbec můžeme jít. Tu se nabízí taková ta nezodpověditelná otázka. Jak málo stačí k tomu, aby se život obrátil na ruby? Jak jednoduše můžeme ublížit jeden druhému.

Uběhl rok a vše se téměř vrátilo do starých kolejí. Alespoň za to všichni bojujeme. Je to jiné, nikdy už to nebude stejné, ta naše kára má poněkud těžší kola, než mívala a navazovat na přetrženou nit, když nikdy nevíme, kdy zase všechno zavřou, je složité. Naučilo nás to nic moc dopředu neplánovat a prostě konat. A tak konečně mohli uspořádat naši myslivci, tak očekávanou a odkládanou Hubertskou mši svatou. Takovouto naše kaple ještě nezažila, a to už slaví úctyhodných 19 let. Oděli jsme ji do mysliveckého hávu a zahalili do vůně jehličí, aby 25.9. mohli naši myslivci oslavit svého patrona sv. Huberta.

A bylo to krásné, bylo to srdečné a budeme na to hodně dlouho vzpomínat.

Člověk by si řekl, že na toho našeho sv. Václava už nevyjde chuť ani čas. Ale to bychom nebyli my. Byla to výzva, zvláště s úklidem a přezdobením kaple do českých národních barev. Taková malá vsuvka. Někdo se mně letos poprvé ptal, proč nepoužívám do květin i modrou barvu, jen červenou a bílou. Ano, naše trikolóra je bílá, červená a modrá. Co na to říct, nemám ráda barvené květy, jsou moc umělé a přirozeně modrých květin, těch je jako šafránu. No a v září, v září nejsou žádné. Navíc bílá a červená jsou slovanské barvy, tak je vše, jak má být. Svatý Václav nám Československou ani Českou republiku nezakládal, je také mučedníkem a ti mají pro výzdobu barvu rudou. No, ale zpět k tomu podstatnému, tak jak myslivcům počasí vyšlo na výbornou, s poutí už to, tak valně nevypadalo. Nakonec proč házet flintu do žita vždycky všechno nějak dopadne. A taky, že ano.

Vypadalo to, že letos ani nebudou naše vyhlášené koláčky, což nás mr-

zelo ze všeho nejvíc, protože bez toho není pouť poutí. Vše se v dobré obrátilo a naše milé pekařky se s vervou pustily do díla. Pod křídly paní Alenky Pavlíkové a Marušky Palové a dozoru babičky Vinklářkové se z kuchyně od Pavlíků linula libá vůně pomalu až na cestu. Šikovné ručičky Lidušky Ledvinové a paní Hlavicové, které naši letošní pekařskou skupinu doplnily, trpělivě, balily, natíraly, sypaly posypkou. A tak byly koláčky a záviny jeden jak druhý, doslova jako malované. Radost pohledět. A ty Maruščiny trubičky, co pekla v utajení doma, no to byla pohádka. Tisícere díky děvčata naše milé, moc si toho vážíme.

Zámrský, byla ve znamení radosti a vděčnosti

Jak nám ta pouťová skládačka do sebe zapadala, posledním a největším dílem byla návštěva otce biskupa Antonína Baslera. Po tak dlouhé době, k nám opět zavítal, aby tu naši mši svatou ozvláštnil, zesílil její význam, a tak se radost násobila.

Nadešel den „D“ hasiči v uniformách, halda ministrantů, květiny a dary na místě, rudě zářící ornát pana faráře, zlatem protkaný ornát otce biskupa, vůně kadidla, burácející varhany. Prostě vše, jak má být. Byl to krásný závan minulých časů. Tolik radosti a vděčnosti, že jsme se po roce ve zdraví sešli a společně oslavili našeho patrona.

Otče biskupe Antoníne, děkuji Vám za nás za všechny, že jste neváhal a našel ve svém nabitém kalendáři čas, abyste navštívil nás maličké, nejmenší, poslední v kraji i abecedě, abyste nás povzbudil, snad se s Vámi vrátily ty staré dobré časy. Za to a mnohem více jsme při mši svaté prosili společně s Vámi. Opravdu si toho času s Vámi moc vzážíme a věříme, že to nebylo naposledy i Vy v té naší kapli máte kousek srdce.

Vše tak rychle uběhlo, za zpěvu

chorálu Svatý Václave už nám děvčata netrpělivě přešlapovala před kaplí, aby všem návštěvníkům nabídla ty výborné koláčky. Kolik lidí se zastavilo v družném hovoru, také aby pozdravili otce biskupa, proběhlo i fotografování s ministranty na památku, no hučelo to před kaplí jak v úle, a tak to má být.

Jak už se tak stává, nic není nikdy dokonalé, a hlavně to počasí stále nevypadalo nadějně, avizované posezení na hřišti u dobrého moku a koláčků nebylo úplně potvrzeno, tak se nás sešla jen hrstka a vše bylo odloženo na odpoledne. A dobře jsme udělali. Prostřednictvím rozhlasu jsme pozvali všechny občany, sluníčko vy-

svitlo a s ním přišlo i příjemné teplo. Prostě kdo chtěl přišel, bylo hrozně fajn hrát se volejbal, děti blbly na dětském hřišti. Tolik povídání, legrace, smíchu. No pouť, jak má být a jak ji známe.

Moc děkuji všem, kdo se podíleli na této akci, všem organizátorům, panu kostelníkovi Pajdlovi, varhanici Jarušce Pajdlové, schóle, ministrantům v čele s Michalem Kotlarem, pekařkám, hasičům, Ženám v akci, prostě všem, co jakkoliv přispěli ke zdaru letošní poutě nebo se jí jen zúčastnili. Tak příští rok na shledanou a ve větší míře, slavíme totiž kulatiny a ty se musí oslavit řádně.

Zdeňka Hašová

K požáru ve Skaličce vyrazili také naši hasiči

Dne 24. září v 16:05 se nejen v Zámrskách rozezněly sirény ohlašující požár v Domově Větrný mlýn Skalička. Pro hasiče okrsku, do kterého patří jednotky požární ochrany Skalička, Zámrsky, Horní Těšice a Ústí to nebylo překvapení. Jednalo se totiž o každoroční námětové cvičení, ve kterém se jednotlivé sbory střídají a připravují situaci, která v dané obci reálně hrozí. Letošní cvičení ve Skaličce, které vypracoval a naplánoval bratr Honeš mělo téma požár v novém křídle Domova Větrný mlýn. Jednotky měly za úkol pomáhat při evakuaci osob, pátrání po pohřešované osobě, dálkovou dopravu vody a samotné hašení domnělého ohniska požáru v prvním patře.

Všechny zmíněné jednotky okrsku spadají do kategorie JPO 5. Toto zařazení nám určuje nejen povinné vy-

bavení, ale také dobu výjezdu, která by měla být do deseti minut od vyhlášení poplachu. Jednotky se po příjezdu nahlásí veliteli zásahu, který určí jejich zařazení v místě události. Skalička jako místní a velící měla na starost pátrání po pohřešované osobě, hašení a ve spolupráci s Ústím evakuaci. Dalším sborem na místě

byly Zámrsky, které dostaly za úkol společně s Horními Těšicemi dálkovou dopravu vody. Naše jednotka o počtu šesti mužů - strojník Šulák, velitel Pavlík a hasiči Vozák Z., Jiříček, Orava a Jakubec se profesionálně zhostila úkolu a se všemi náležitostmi dle cvičebního a bojového řádu PO dostala vodu z místního rybníčku na požadované místo v náležitém množství a tlaku.

Po ukončení cvičení na místě, se jednotky přesunuly do salónku k Bagarům, kde následovalo vyhodnocení cvičení a slova chvály. Nechybělo ani občerstvení, které jak už jsme zvyklí ve Skaličce, nemělo chybu.

Co říci závěrem. Chtěl bych poděkovat za ochotu všem zúčastněným a přál bych si, aby naše hasičská technika a vybavení byla potřeba jen při cvičení.

František Pavlík ml.

Mažoretková skupina Panenky Hranice si obhájila titul Mistra Evropy, které se odehrálo v Poreči v Chorvatsku

Po velkém úsilí a dřině jsme na soutěži „Poděbradský pohár“, konané v září 2021, obhájili titul Mistra České republiky, a tím jsme získali postup na Mistrovství Evropy. Náš tým spolu s trenéry a rodiči se 19. října vydali do Chorvatska reprezentovat Českou republiku. Česko se opět stalo státem s nejvíce účastníky, kterých dohromady dělalo 130 dívek a chlapců.

Naše skupina soutěžila v kategorii Traditional Corp Juvenile (pódiová formace) proti dvěma státem. Jedním z nich bylo Chorvatsko, které patří k jedné z nejsilnějších zemí. Druhým státem byla Itálie, které bylo také těžké porazit. Dále jsme soutěžili v kategorii Batonflag Corp Junior. Což je disciplína, která se jde v mini-formaci s praporem místo hůlek.

Na vyhlášení výsledků nastoupily všechny země (Francie, Rusko, Slo-

vinsko, Rumunsko, Bulharsko). My jsme se v obou kategoriích umístily na prvním místě a stali se tak Mistry. Naše trenérka na nás byla velmi pyšná a hrdá, za náš úspěch.

My ji moc děkujeme, že i přes koronavirovou pandemii to s námi nevzdala, a přivedla nás k vítězství.

Klárka Vinklárková

Volby 2021 v Zámrskách ovládlo Spolu

Co rok to volby, už se nám z toho stala tradice a v letošním roce tomu nebylo jinak. Naše dobře známá volební komise posílená o přespolního delegovaného člena Martina Šindlera z Malhotic zasedla u příležitosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Tyto volby konané 8. až 9. října 2021 byly však něčím výjimečné. Taková hojná účast tak to tu ještě nebylo. Dořadili se nám voliči, které troufám si říct jsme u voleb ještě ani neviděli.

Ne, že by nám dorostli do volebního věku, ale dřív nikdy nepřišli. Nestačili jsme se divit, kdo nám vchází do dveří a ty se pro změnu po oba dny netrhly.

Páteční volební den je vždy takový hektičtější, samozřejmě naším nejvěrnějším a téměř vždy prvním voličem je pan Pavlík, ani letos tomu nebylo jinak a jako první volič si za odměnu odnesl knihu leteckých pohledů na Hranicko. Prohodil s námi pár slov, potěšil nás vtípem, no začalo nám to zvesela, a to je dobře. Pak už nám chodili jeden volič za druhým, všichni řádně připraveni, s rouškami či respirátory. Tento den utekl natotata, přišla nás navštívit kontrola z Městského úřadu v Hranicích, vše bylo pochváleno a schváleno, převzali jsme oficiální zápis. Kontrolu nevynechala ani Policie ČR, která v našem okrsku posílena hlídala pořádek. Jen tu osmdesátku voličů jsme nepokořili.

Sobotní den začal poměrně klidně, letos se nával po mši svatě nekonal, ale voliči proudili stále. Zástupci volební komise za přísných hygienických opatření vyrazili s přenosnou urnou za našimi staršími voliči, abychom i jim umožnili odvolit. Vše běželo jak na drátkách, stým voličem se stal Martin Šimáček, který tento den také slavil narozeniny, byl oceněn knihou a fotografií do obecní sbírky.

Tak mě napadá, že by mohli společně s panem Pavlíkem vyhodnotit nejhezčí fotografii z této knihy někde u kávy či čaje. No uvidíme. Sobota nám ufrnkla, ani jsme nevěděli jak a už byl čas na sčítání hlasů. Mravenčí práce, ale přesto už jsme sehraný tým, tak každý se chopil svého úkolu a už, už

se hlásilo počet obálek, hlasů, preferenčních hlasů. Než jsme se nadáli, vše bylo zaevidováno v počítači, vytištěno, nahráno na flash disc. Podepsány dokumenty, vše ostatní zapečetěno a já jako zapisovatelka a Marcelka jako předsedkyně jsme vyrazily vstříc předání na Městském úřadě v Hranicích. Do-

razily jsme jako 4. nevídaný úspěch, ale co čert nechtěl technika zklamala, ale i tak jsme v pořádku výsledky odevzdali a odebrali se zpátky rozpusťt volební komisi. Pro představu našeho údivu nad voličskou účastí malé číselné okénko:

Na stálém seznamu voličů máme 182 občanů s právem volit, 2 z nich si vyžádali voličské průkazy pro možnost volby někde jinde. Naopak k naší urně přišli volit 2 voliči na voličský průkaz a byli řádně zapsáni na zvláštní seznam voličů. Takže lidově nalej, vylej.

Z celkových 182 občanů s právem volit přišlo k urně 122 voličů tedy 66,3

procent, kteří odevzdali 121 platných a jeden neplatný hlas.

Jejich hlasy rozhodly takto:

1. SPOLU 45 hlasů tj. 37,19 %
2. ANO 29 hlasů tj. 23,96 %
3. SPD 10 hlasů tj. 8,26 %
4. Přísaha 7 hlasů tj. 5,78 %
5. Piráti+STAN 7 hlasů tj. 5,78 %
6. Volný blok 6 hlasů tj. 4,95 %
7. KSČM 6 hlasů tj. 4,95 %
8. Moravané 3 hlasy tj. 2,47 %
9. ČSSD 2 hlasy tj. 1,65 %
10. OtČe Otevřeme Česko normálnímu životu 2 hlasy tj. 1,65 %
11. Švýcarska demokracie 1 hlas tj. 0,82 %
12. APB – Aliance pro budoucnost 1 hlas tj. 0,82 %
13. URZA.CZ 1 hlas tj. 0,82 %
14. MZH – Moravské zemské hnutí 1 hlas tj. 0,82 %

Preferenční hlasy byly odevzdány celkem u 9 stran.

Chtěla bych tímto za nás za volební komisi poděkovat všem voličům, za vstřícnost, za kázeň, prostě za to, že také díky nim volby v naší obci proběhly absolutně v poklidu a bez problému. Jen doufám, že výsledky vás neodradily a potkáme se u volební urny zase v tak hojném počtu. I nám ten čas pak rychleji ubíhá.

Děkuji také naší volební komisi za velkou profesionalitu, neutuchající dobrou náladu a praktičnost. Odsýpalo nám to společně jak jinak než krásně.

Zdeňka Hašová

Nekrolog †

Máme v rukou další číslo našeho zpravodaje i tentokrát do něj bohužel musíme zařadit naši velmi neoblíbenou část, nekrolog.

Umíráček se z věže kaple sv. Václava rozezněl 24. srpna 2021, aby na vědomost dal, že ve věku 67 let odešel pan Antonín Židek, náš občan, soused, kamarád a bratr hasič. Odešel po dlouhé a těžké nemoci, s níž statečně bojoval až do konce. Jeho velkým přáním bylo vrátit se domů do milovaných Zámřsk, do své chaloupky. Osud mu to však nedopřál.

Pojďme si připomenout, alespoň to nejdůležitější ze života pana Antonína, Toně, či chcete-li Dědka, jak jsme jej všichni znali.

Pan Antonín se narodil jako nejmladší z pěti dětí Janu a Jiřině Židkovým dne 1. listopadu 1954. Vyrostl společně se sestrami Ludmilou, Marií, Jiřinou a Janou v Zámřských.

Základní školu absolvoval nejprve v Zámřských a poté v Kelči, odkud nastoupil do učení. V roce 1973 se vyučil na železničním učilišti v Krnově jako Železničář. A tady se začala odvíjet jeho celoživotní láska a poslání.

Po vyučení, přesněji 1.8.1973 nastoupil k ČSD v Železniční stanici Valašské Meziříčí jako průvodčí osobních vlaků odkud 1.10.1973 odchází na vojnu, kterou odsloužil v Českých Velenicích, aby v roce 1975 pokračoval na železnici jako průvodčí nákladních vlaků. V roce 1987 byl převeden na funkci vlakvedoucího nákladní dopravy. Od roku 1994 začal vykonávat funkci vedoucího posunu v ŠT Valašské Meziříčí a od roku 2008 vykonával tuto funkci v Depu kolejových vozidel Olomouc, pracoviště Valašské Meziříčí, kde setrval až do podzimu roku 2016, kdy z rodinných důvodů ukončil pracovní poměr, aby se postaral o svou nemocnou maminku.

Pan Židek celý svůj profesní život prožil na železnici, mezi svými kolegy

Odešel pan Antonín Židek

byl velmi oblíben, nikdy nikomu neodmítl pomoc, účastnil se všech brigád, angažoval se v odborech, vypomáhal při údržbě rekreační chaty na Bumbálce, zvláště přípravou dřeva na zimní sezónu pomáhal jejímu chodu.

Jeho srdeční záležitostí byla i hasičina, byl letitým členem SDH Zámřský, se soutěžním družstvem Toňa, jak ho všichni známe, brázdil náš okresek. Nikdy nezkazil žádnou legraci, byl rád ve společnosti mladých a v pozdější době nevynechal ani jednu kulturní akci, kterou hasiči pořádali.

V mládí aktivně hrával fotbal a zde také přišel ke své přezdívce „Dědek“.

Život pana Žídka byl protkán péčí a pomocí bližním. Sám rodinu nezaložil, ale o to víc miloval své rodiče a rodiny svých sester. Při tom všem pracovním shonu si vždy našel čas pro všechny, byl rád za každou příležitost se setkat, popovídat si, zasmát se. S láskou, pokorou a obětavostí pečoval o své rodiče, dochoval nejenom tatínka Jana, ale také tetu Marii, a nakonec i maminku Jiřinu. Přesto všechno rodná chaloupka i díky němu neztratila to kouzlo a teplo domova, ten kousek dětství, místo, kde se každý rád vrací.

Mezi jeho záliby patřilo sledování sportu, luštění sudoku, práce na zahradě, neustále zveleboval svůj do-

mek a jeho okolí. Rád v montérkách poseděl na lavičce před domem na kus řeči. Byl neuvěřitelný puntičkář a pedant na pořádek, byl skromný a spořivý a neustále usměvavý. A tak nám všem zůstane v paměti.

Po odchodu maminky v roce 2016 a nástupu do předčasného důchodu se začaly projevat v jeho životě zdravotní nemoci, které vygradovaly v roce 2020, kdy jej zdraví zradilo. Svědl těžký boj o život nejprve v Olomouci, poté v Hranicích, Brně. Nevyhnul se mu ani obávaný covid. Bojoval statečně, hrdě a pokorně. A nebyl na to sám. V zádech měl milující rodinu, která při něm za všech okolností stála, obětavě pečovala, i přes těžkou covidovou dobu nikdy nebyl sám. Pomocí všech technických vymožeností byl neustále v kontaktu se všemi svými blízkými a byly chvíle, kdy bojovali ze všech sil za něj.

Posledním místem, kde se mu snažili jeho těžký úděl ulehčit, byla Nemocnice v Letovicích, kde v péči paní doktorky Královcové a jejího empatického týmu prožil závěr života. Vepsal se tam do srdce všem svou laskavostí, skromností a pokorou. Ale také tou neuvěřitelnou péčí a láskou celé rodiny, kterou zde nikdo nepamatuje. Odešel smířený, klidný v úterý 24.8.2021. Jeho nekončící touha vrátit se domů se mu však splnila až v den pohřbu. Společně jsme pana Žídka provodili z kaple sv. Václava, kterou také pomáhal budovat dne 27.8.2021 na kelečský hřbitov.

Za každý život je na závěr třeba poděkovat.

Děkuji Vám tímto pane Židek jménem obce Zámřský, všech sousedů, kamarádů a hasičů za všechno ten čas co jste pro všechny vždycky měl. Za každou pomoc, kterou jste nikdy neodmítl, za neutuchající dobrou náladu, za každé dobré slovo. Prostě za vše, co jste, kdy pro kohokoliv z nás udělal.

Budiž Vám ta kelečská zem lehká.
Zdeňka Hašová

Nekrolog †

Ani září se neobešlo bez zvuku umíráčku z naší kaple. Dne 23. září 2021 náhle odešel pan Josef Blabla. Bodrý a veselý muž. Nebyl sice rodákem z naší obce a nestrávil tady léta letoucí, ale tak nějak mezi nás vplul a Zámřsky mu byly klidným domovem na stáří. Všichni jsme jej potkávali, všichni jsme jej znali. Byl nepsaným správcem našeho pečovatelského ústavu. Pojdme si, alespoň ve zkratce připomenout jeho život. Nevím toho mnoho, ale pro vzpomínku to stačí. Pan Josef se narodil v Brankách dne 8. srpna 1951 rodičům Janu a Antonii Blablovým. Vyrůstal společně se svými šesti sourozenci a společně prožili krásné dětství plné práce a pomoci rodičům, ale také lumpáren. Rád na tyto časy vzpomínal.

Vojenskou službu nastoupil v Chomutově a zde také zůstal. Oženil se zde

s Emilií Maďarčíkovou. V roce 1994 ovdověl. Vychoval 2 dcery Martinu a Lucii. Podílel se také na výchově nevlastních dětí, které mu do života vstoupily společně s partnerkou.

Svůj profesní život strávil jako pracovník vězeňské služby v Chomutově, odkud odešel do důchodu. Vrátil se do rodných Branek.

Do obce Zámřsky pan Josef přišel ke své ovdovělé sestře paní Janě Mašlaňové v roce 2011 a po uvolnění bytu v Domě s pečovatelskou službou se zde nastěhoval. Občanem Zámřsk se stal 9. září 2011 a byl jím až do své smrti.

Každý máme své osudy, každý jsme na své cestě potkali nespočet lidí, udělali mnoho chyb, ale také dobrého. Každý den slunce nesvítlí, někdy přijde také mrak, podaří se nám někomu často nechtěně ublížit. Ale smrt vše maže a na všechny se má vzpomínat v dobrém. Na konci každého života je

Odešel pan Josef Blabla

třeba se sklonit, poděkovat, odpustit. Neměli jsme možnost se s panem Blablou rozloučit, tak jsme to udělali každý po svém ať už modlitbou, zapálením svíčky či veselou vzpomínkou. A to je dobře, často myšlenka je silnější jak činy.

Jménem obce Zámřsky a nás všech spoluobčanů se s Vámi Pepo loučím alespoň písemně. Děkuji Vám za vše co jste kdy pro kohokoliv z nás udělal, za každé dobré slovo, které jste s námi kdy prohodil. Za každý úsměv, který jste nám daroval. Za vše za vše dík.

Vždycky jste říkával: „Až se ráno vzbudím a budu mrtvý, nic strašného se nestane“ a tak se také stalo. Proto díky i za ty Vaše šprýmy a legraci, je jí na světě, tak málo.

A až Vás někde rodina uloží k poslednímu odpočinku, odpočívajte tam v pokoji, my budeme vzpomínat.

Zdeňka Hašová

Kamenný kříž u Unarového zase krásně září

Obec ani v letošním roce nezhálá a po částech opravuje svoje cenné památky. Jednou z těchto památek je i kříž u Unarového. Tento kříž postavili občané ze Zámřsk, z vděčnosti za ochranu a pomoc Boží v době druhé světové války a okupace v letech 1938 – 1945 v roce 1947. Vyrobit jej kamenický mistr Hendrych z Hranic. Jedná se o kamenný kříž na betonovém podstavci s bronzovou sochou Krista.

Jak už to tak bývá, zub času vykoná své, a tak už nebyl příliš čitelný nápis na přední ani zadní straně, pomník byl znečištěn povrchovými nečistotami i biologickým napadením. Na kovových částech se objevila koroze. U kamene došlo k narušení povrchu a olámání a odření hran, byl vypadaný tmel ve spárách mezi jednotlivými kusy kamene.

V betonovém podstavci vepředu pod pomníkem byla zabudovaná keramická trubka, kdo které zatékala voda a hromadily se v ní nečistoty a vznikla zde trhlina. Na spodním kamenném dílu

pomníku se nacházely skvrny od rzi zřejmě od přenosných kovových luceren. Toliko z restaurátorské zprávy před samotným restaurováním. Není toho málo a člověk pouhým okem to opotřebení nevnímá.

Kříže se dostal do rukou restaurátorského dua z nedaleké Lhoty u Kelče paní MgA. Vendule Lacinové a panu MgA. Petru Lacinovi, DiS. a jednoho krásného dne se nám kříž zahalil do lešení a než jsme se nadáli byl téměř jako nový.

K procesu restaurování. Celý povrch byl očištěn vodou, párou a jemnými kartáči, pomocí chemických prostředků bylo odstraněno biologické napadení i rezavé skvrny. Znamky koroze byly obroušeny mechanicky a tmavé krusty na pomníku byly ztenčeny jemnými brusnými houbičkami. Byl vymodelován a vylit barvenou pryskyřicí chybějící prst Krista. Ten pak byl přilepen na čep ke Kristu lepidlem a spára byla zaplněna, povrch byl upraven, tak, aby barevně navazoval na zbytek povrchu.

Olámané hrany a rohy byly doplněny vhodným tmelícím materiálem, tak aby svým tvarem i barevností navazovaly na stávající kámen.

Chybějící tmel ve spárách byl mezi jednotlivými kusy kamene doplněn novým. Keramická trubka v betonovém podstavci byla vyčištěna a spolu s trhlinou zaplněna tmelem. Nápis zepředu a zezadu pomníku byly vylaceny plátkovým 24karátovým zlatem. Podpis autora zepředu byl zvýrazněn černou lazurou. Celý povrch kovových i kamenných částí byl ošetřen ochranným povrchovým nátěrem.

Tak nám kříž zase krásně září, aby všem připomínal vděčnost našich předků a občanů Zámřsk. Na opravu, obnovu tohoto kříže byla obci poskytnuta částečná dotace v dotačním programu Olomouckého kraje „Program památkové péče v Olomouckém kraji v roce 2021“, dotační titul Obnova staveb drobné architektury místního významu a to ve výši 35 000 korun.

Obecní úřad

Opět na vrchol Lysé hory se vydal

Rok se s rokem sešel a tým zkušených Zámorských turistů začal připravovat další epochální túru. Nápadů na zajímavou trasu bylo mnoho. Avšak nejvyšší hora Beskyd je natolik mystická, že výběr byl jednoduchý – cíl Lysá hora.

Na seřadišti u kostela se již za kupování sešlo na dvě desítky účastníků expedice. Počasí nám mimořádně přálo. Jasno, mírný jihozápadní vítr a blížící se tlaková výše slibovala na vrcholu hory jedinečné výhledy na okolní panoramata. Jako první se chopila organizace Lenka K. Všem účastníkům loňského výšlapu, jako připomínku věnovala pamětní placku na minulou i letošní túru. Po rutinní kontrole výstroje, výstroje a proviantu, jsme osedlali silné oře a vyrazili směr Malenovice.

Nová nástupní stanice byla zvolena na radu nového člena expedice Milana H. Jak se později ukázalo, tato trasa byla sice o něco delší oproti startu u oblíbené „Trafačky“, ale o to to byla delší cesta. Zkušený pilot Lada Š. zvolil optimální trasu, kterou nás provedl nástrahami našich silničních kalamit, uzávěrek a omezení až na parkoviště u hotelu Rajská bouda. Zde se naše expedice dostala do první krize, kdy někteří fyzicky a morálně slabší jedinci navrhovali vyslat vrcholový tým a na tento počkat v přilehlé restaurační zahrádce. Tyto náznaky trdomyslnosti jsme rázným rozhodnutím „vpřed“ zahnali a svižným krokem jsme vyrazili ku vrcholu.

Příznem si, že cesta nebyla jednoduchá. Strmý terén, spousta uvolněných kamenů, vystouplé kořeny a nedostatek občerstvovacích zařízení činily cestu opravdu náročnou. Za této nelehké situace by mnohé družstva výstup na vrchol vzdala a volila cestu zpět do základního tábora. My jsme však prokázali charakter a překonávali jednu nástrahou za druhou. Cestou jsme míjeli několik skupin i jednotlivců, kteří evidentně přecenili své síly.

Dokonce jeden starší muž, s holemi v ruce proti nám běžel z kopce, takový dostal z náročnosti kopce strach.

Po několika občerstvovacích zastávkách, stavbě několika obligátních kamenných pyramid a košťování

tým zkušených turistů ze Zámorsk

vzorků ovoce jsme ještě před polednem dosáhli vrcholu. Zde bychom se měli pochválit, protože ne každému se toto povede.

Nejzdatnější jedinec po příchodu k chatě Petra Bezruče nezaváhal a vidivše za ním se táhnoucí zástupy turistů obsadil čelní pozice ve frontě na vynikající, vychlazený a voňavý extra hořký Radegast. Nutno podotknout, že to byl od Kamila Ho. neskutečně prozíravý počín, neboť každý příchozí člen naší expedice mohl resuscitovat svůj organismus potřebnou dávkou tekutin a energie.

Bylo deprimující pozorovat členy ostatních expedic, kteří ve svých řadách neměli podobně schopné jedince a padali vyčerpáním v žáru slunce před branami restauračního zařízení, kde hledali záchranu před dehydratací.

Nabiti novou energií, někdo řízky, jiný tousty, tu a tam gulášovou polívkou vyrazili jsme na poslední úsek k mohyle na samotném vrcholu. Skupinové foto. A jak předpověď slibovala, nádherné výhledy. Velký a Malý Rozsutec, Chleb a další vrcholy slovenských hor. Dle některých účastníků, kteří tohoto nádherného vrcholu dosáhli poněkolkáté, byl tento den jeden z nejkrásnějších výhledů, které tady kdy zažili.

Vše krásné však jednou končí. Proto se loučíme s Lysou horou a svižným krokem vyrážíme zpět do základního tábora. Cesta příjemně ubíhá, potkáváme spousty turistů, kteří zoufale vzhlíží k věži vysílače a doufají, že se jednou dostanou až tam. Někteří z nich se snad ani za světla nedostanou zpět do údolí.

Pod jedním obzvláště náročným

úsekem jsme narazili na skupinu žen středního věku. Bezradně vzhlížely k siluetě kopce a evidentně vyčerpané nevěděly co dál. Situaci však zachránil opět jeden z našich řad. Karel R. prokázal obrovskou míru empatie, vlídným slovem a energetickým nápojem vлил nové síly do žil těchto dam. Kdoví jak by to bez jeho zásahu dopadlo. Bez jeho pomoci by jistě většina z nich toho dne vrcholu nedosáhla.

Najednou šok. Muž, jenž zběsile prchal do údolí, běží proti nám. Je snad natolik zmaten nebo zabloudil? Zastavujeme ho ve snaze, že mu pomůžeme zorientovat se a navrátíme ho zpět do civilizace. Nabízíme občerstvení a pomoc. Ale co to? Muž nám poděkoval a vysvětlil, že tento den má v úmyslu pokořit Lysou horu třikrát. Přitom v letošním roce to bude již sedmdesátý třetí vrchol a do konce roku by chtěl pokořit stovku.

Jistě pochopíte, že po tomto setkání většinu z nás ztěžkl krok. Lehkost, se kterou jsme vraceli k našim vozům, zmizela a náladu nám vrátila až zastávka v občerstvení „U Veličků“. Dobré pívko, spousta vtípků a krásné počasí vrátilo kroku lehkost. Po několika desítkách minut stojíme před Rajskou boudou. Chutná krmě, spláchnutí prachu a vyrážíme k dohovu.

Po zdárném zdolání nástrah silničního provozu jsme doma. Na hřišti nám náš servisní tým připravil zázemí pro zdárnou regeneraci po náročném výkonu. Po „dobití baterek“ jsme samozřejmě přistoupili k celkovému hodnocení dne.

Závěrečné resumé je strohé: opět jsme dokázali, že jsou Zámřšťáci schopni špičkových výkonů a žádná meta pro nás není příliš vzdálená. Pro pořadatele podobně náročných akcí mám jednu radu. Pokud před sebou máte opravdu těžkou trasu, vezměte si sebou na cestu Karla R. S jeho mobilní turistickou sprchou se na vrchol dostanete voňaví a svěží.

Václav Vozák

Ze života v obci

Vyletěl si drak, vyletěl až do oblak aneb Drakiáda v Zámrských

Je podzim a jak už to tak bývá, k podzimu neodmyslitelně patří draci, a to především draci papíroví. Ta radost, která je vidět v dětských tvářích a mnohdy i u dospělých, když to vyjde a za dobrých povětrnostních podmínek drak vzlétne až k oblakům, je prostě úžasná.

A tak jsme se jednou v neděli sešli společně na spojovačce a zahájili vypouštění draků... Počasí bylo jako ušité na míru a v Zámrských vyfukovalo, jako na větrné hůrce... a to Vám byla přehlídka... pouštěli malí, velcí, kdo měl ruky – nohy :). Celá akce se povedla a společně jsme si

užili zase jedno pěkné nedělní sousedské odpoledne... s dalším větrem vzhůru s draky na spojovačku :)
Lenka Kubešová

Lampionový průvod zpestřila pohádka

Ve středu 27. října pořádaly Ženy v akci jako každý jiný rok lampionový průvod. Setkali jsme se u obecního úřadu a v 18.00 jsme vyšli. Šli jsme po cestičce vyznačené světýlky.

Naše první zastávka byla u pomníku padlých, kde jsme dali věnec, teta Zdenča řekla proslov, minutou ticha jsme uctili památku padlých a zazpívali jsme si hymnu. Potom jsme došli ke kulturáku, kde se pouštěla pohádka Raya a drak, a kde bylo připravené i bohaté občerstvení.

Děti si daly čaj a dospělí svařák. Pohádka se všem moc líbila. Protože byla otevřená i hospoda, tak si větší na tatínků dala pivo. Děkujeme všem pekačkám za výborné zákusky, moc jsme si pochutnali.

Markétka Vozáková

